

Lieta T-108/03

Elisabeth von Pezold

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

ELVGF — Mežkopība — Lēmums par lauku attīstības programmas dokumenta
apstiprināšanu — Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas —
Akti, kas šīs personas skar individuāli — Kompetences neesamība —
Nepieņemamība

Pirmās instances tiesas rīkojums (trešā palāta) 2005. gada 28. februārī II - 658

Rīkojuma kopsavilkums

- 1. Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akts, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Lēmums par lauku attīstības programmas dokumenta apstiprināšanu — Noteikums, kas nosaka ierobežojumu attiecībā uz atbalstu mežkopībā — Prasība, ko cēlis mežu apsaimniekotājs — Nepieņemamība
(EKL 230. panta ceturrtā daļa)*

2. *Eiropas Kopienas — Iestāžu tiesību aktu likumības pārbaude tiesā — Vispārpiemērojamie akti — Fiziskajām vai juridiskajām personām jāizmanto iebilde par prettiesiskumu vai prejudiciālais nolēmums, izvērtējot spēkā esamību — Dalībvalstu pienākums paredzēt pilnīgu tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu, kas ļauj nodrošināt tiesību uz efektīvu aizsardzību tiesā ievērošanu*

(EKL 230. panta ceturrtā daļa, 234. un 241. pants)

3. *Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Tiesību aizsardzības līdzekļu iespējamā neesamība — Ietekmes neesamība attiecībā uz tiesību aizsardzības līdzekļu sistēmu un nosacījumiem par prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību — Nosacījuma par nepieciešamību būt skartiem individuāli interpretācija "contra legem" — Nepieļaujamība*

(EKL 230. panta ceturrtā daļa)

1. Komisijas lēmums, ar ko, pamatojoties uz lauku attīstības plānu, apstiprināts programmas dokuments, kuru tai iesniegusi dalībvalsts un kurš ir adresēts tikai šai dalībvalstij, meža īpašuma izmantotāju neskāra individuāli. Komisijas apstiprinātajā minētajā programmas dokumentā ietvertais noteikums, kas nosaka ierobežojumus attiecībā uz atbalstiem mežkopībā atbilstoši 44. panta 2. punktam Regulā Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda atbalstu lauku attīstībai, ir vispārpiemērojams pasākums, kas attiecas uz objektīvi noteiktām situācijām un kurš vispārējā un abstraktā veidā rada juridiskas sekas konkrētās kategorijas personām. Būtībā tas, ka akts atsevišķus uzņēmumus ekonomiski ietekmē vairāk nekā to konkurentus, nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šis akts tos skar individuāli. Iespēja vairāk vai mazāk precīzi noteikt to personu skaitu, vai pat identitāti, uz kurām attiecas pasākums, nekādā gadījumā nenozīmē to, ka šis pasākums tās skar individuāli, ja ir skaidrs, ka šī pasākuma piemērošana notiek, pamato-

joties uz objektīvu tiesisko vai faktisko situāciju, kuru paredz attiecīgais akts.

(sal. ar 36., 43., 45., 46. un 49. punktu)

2. EK līgums ar 230. pantu un 241. pantu, no vienas puses, un 234. pantu, no otras puses, ir izveidojis pilnīgu tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēmu, kas paredzēta, lai nodrošinātu iestāžu aktu likumīguma kontroli, uzticot to Kopienas tiesām. Šajā sistēmā fiziskām un juridiskām personām, kas Līguma 230. panta ceturrtajā daļā paredzēto pieņemamības nosacījumu dēļ nevar

tieši apstrīdēt vispārpiemērojamus Kopienų aktus, ir iespēja, atkarībā no gadījuma, norādīt, ka šie akti nav spēkā, vai nu ar pakārtotu prasījumu, pamatojoties uz Līguma 241. pantu, Kopienų tiesā, vai arī valstu tiesās, un tādējādi valstu tiesām, kas nav kompetentas pašas konstatēt šo aktu spēkā neesamību, likt lūgt Tiesas viedokli, uzdodot prejudiciālus jautājumus. Dalībvalstīm ir pienākums paredzēt pilnīgu tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēmu, kas ļauj nodrošināt tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību ievērošanu.

(sal. ar 51. un 52. punktu)

3. Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību nevar nozīmēt EKL 230. panta tādu interpretāciju, saskaņā ar ko prasība atcelt tiesību aktu ir jāatzīst par pieņemamu gadījumā, ja pēc Kopienų tiesu

veiktās valsts procesuālo tiesību normu precīzas pārbaudes ir pierādīts, ka tie privātpersonai neļauj celt prasību, lai apstrīdētu Kopienų tiesību akta spēkā esamību. Šāda kārtība katrā konkrētā gadījumā prasītu, lai Kopienų tiesa pārbauda un interpretē valsts procesuālās tiesības, tādējādi Kopienų tiesību aktu likumības kontroles ietvaros pārsniedzot savu kompetenci. Ja nav šaubu par to, ka EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzētais nosacījums par individuālām interesēm ir jāinterpretē saskaņā ar efektīvas tiesību aizsardzības principu, vienlaikus ņemot vērā dažādus apstākļus, kas prasītāju varētu izcelt individuāli, šāda interpretācija varētu novest pie attiecīgā nosacījuma, kuru skaidri paredz Līgums, atcelšanas tikai tad, ja tiktu pārsniegta Kopienų tiesām ar Līgumu piešķirtā kompetence.

(sal. ar 52. un 53. punktu)